

Arrest

nr. 105 506 van 20 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 april 2013.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BREEMANS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 64 686 van 12 juli 2011 omdat zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is en omdat er thans in Tsjetsjenië geen sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelt bij arrest nr. 64 686 van 12 juli 2011 de ongeloofwaardigheid vast van verzoekers asielrelaas. In zijn derde en huidige asielaanvraag beperkt verzoeker zich ertoe te volharden in het ongeloofwaardige relaas van zijn eerste aanvraag, legt hij bijkomende verklaringen af en legt ter staving daarvan drie convocaties neer, een fax van een attest waarin de functie van zijn vader als directeur van de Sberbank in de regio Shali wordt bevestigd, een fax van een volmacht verleend aan zijn vader voor het in ontvangst nemen van blanco spaarboekje en een reeks medische documenten.

Verzoeker kadert deze nieuwe gegevens evenwel binnen de problematiek die hij in zijn eerdere asielaanvraag naar voren bracht, zodat deze niet vermogen aan het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 64 686 van 12 juli 2011 te tornen. De documenten die verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag voorlegt, vermogen evenmin de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Een lezing van 's Raads arrest nr. 64 686 van 12 juli 2011 maakt duidelijk dat van geloofwaardige verklaringen geen sprake is. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat de drie convocaties bewijswaarde ontberen wegens gebrek aan authenticiteit. Het voormelde attest en de volmacht betreffen louter faxen waarvan de authenticiteit niet kan onderzocht worden en tonen trouwens niet aan dat zijn vader effectief tewerkgesteld was bij de Sberbank van het district Shali in de periode 2000-2006 noch dat hij in 2006 zou ontslagen zijn door Ramzan Kadyrov. Er wordt dan ook terecht besloten dat deze documenten geen ander licht werpen op het ongeloofwaardig karakter van de problemen die verzoeker als gevolg van zijn beroepsactiviteiten in 2009 en 2010 zou hebben meegemaakt in Tsjetsjenië. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of ontcrachten. Hij beperkt zich louter tot het verwijzen naar algemene rapporten en berichten over de algemene situatie in de noordelijke Kaukasus en Tsjetsjenië zonder deze informatie concreet op zijn situatie te betrekken, tot het uiten van blote beweringen en tot het vergoelijken van de gedane vaststellingen.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde medische documenten, merkt de Raad op dat deze geen uitsluitend geven over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen en bijgevolg geen sluitend bewijs vormen van de door verzoeker beweerde vervolgingsfeiten. Verzoeker verwijst in dit verband naar de nota van het UNHCR aangaande de bewijslast in asielzaken. Inderdaad is het zo dat verklaringen van een kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling, doch op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. Er dient te worden herhaald dat een lezing van 's Raads arrest nr. 64 686 van 12 juli 2011 duidelijk maakt dat van geloofwaardige verklaringen in casu geen sprake is. Volgens verzoeker blijkt uit de voorgelegde medische attesten wel degelijk de link tussen het trauma en de kern van het asielrelaas, doch gaat hiermee voorbij aan de gedane vaststelling dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen en bijgevolg de medische attesten geen sluitend bewijs vormen van de door verzoeker beweerde vervolgingsfeiten. Verzoekers verwijzing naar rechtsleer waaruit blijkt dat de waarde van correct opgestelde medische certificaten reeds is erkend bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, zeker als er volgens de deskundige arts een link bestaat tussen het ziektebeeld en de feiten in het land van herkomst, is irrelevant daar in casu er geenszins sprake is van dergelijke link. Verzoeker merkt voorts op dat vzw Constats een expertisecentrum is waarop de

asielinstanties beroep doen o.m. voor de behandeling en de opvolging van de dossiers genitale verminking, doch zoals hij verder zelf aangeeft, gaat het daar om objectief verifieerbare feiten.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 64 686 van 12 juli 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. De derde asielaanvraag bevat verder geen elementen die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker niet in staat om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 17 april 2013, betoogt verzoekende partij dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zomaar de medische attesten, inzonderheid de medische expertise van de vzw “Constats”, naast zich neer kan leggen. Verzoekende partij wijst er dienaangaande op dat de vzw “Constats” een belangrijke speler is wiens expertise ook door het Commissariaat-generaal wordt gebruikt. Zij verwijst voorts naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 99 380 van 21 maart 2013 waarin, onder verwijzing naar rechtspraak van het EHRM, wordt gesteld dat een medisch attest het voordeel van de twijfel kan onderbouwen. Verzoekende partij vervolgt, onder verwijzing naar een arrest van het EHRM (nr 29064/12 van 28 maart 2013), dat een risicoprofiel in aanmerking moet genomen worden en zij besluit door te wijzen op de verdeling van de bewijslast. Op de vraag of verzoekende partij thans onder behandeling is antwoordt zij negatief.

Verwerende partij repliceert dat de verschillende medische attesten werden besproken en dat het relaas van verzoekende partij en de voorgelegde convocaties in het geheel genomen geloofwaardigheid ontberen.

De Raad stelt bij arrest nr. 64 686 van 12 juli 2011 de ongeloofwaardigheid vast van verzoekers asielrelaas. In voormeld arrest wordt het volgende gesteld: “(...)De Raad is van mening dat de bestreden beslissing terecht tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas heeft besloten. Zo werd vooreerst met reden opgemerkt dat verzoeker geen enkel tastbaar bewijs voorlegde van zijn voorgehouden problemen. Het ontbreken van enig document waaruit blijkt dat zijn vader tussen 2000 en 2006 daadwerkelijk aan het hoofd stond van de Sber-bank in Shali, wijt verzoeker aan het feit dat er geen documenten overbleven na de veelvuldige huiszoekingen. De Raad vindt het ongeloofwaardig dat verzoeker geen enkel begin van bewijs bijbrengt dat zijn vader gedurende zes jaar aan het hoofd stond van de Sber-bank in Shali, te meer daar hij stelt dat zijn problemen juist hun oorsprong vinden in de functie van zijn vader als bankverantwoordelijke. Inderdaad kan er redelijkerwijze worden verwacht dat er vele documenten voorhanden zijn die op zijn minst een begin van bewijs vormen van de voormalige

functie van zijn vader. Het feit dat verzoeker mogelijkheden onbenut laat om dergelijke documenten voor te leggen, beïnvloedt zijn geloofwaardigheid op een negatieve manier. (...) Tenslotte werd in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker onaannemelijk vaag bleef met betrekking tot een aantal belangrijke elementen van zijn asielrelaas, zoals bijvoorbeeld het aantal keer dat zijn vader door de autoriteiten werd meegenomen en de reden waarom verzoekers belagers telkens vragen stelden over geld en documenten. Verzoeker verwijst ter verdediging naar zijn "angst" en de "wanhoop over de ongerijmdheid van de vragen van zijn belagers". De Raad wijst er op dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij ondanks eventuele traumatische ervaringen, informatie kan geven over kernelementen van zijn relaas. Het louter opwerpen van angstgevoelens, kan geenszins nuttig worden ingeroepen als verschoningsgrond, te meer nu –uit wat voorafgaat- blijkt dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is. Evenmin volstaat het te verwijzen naar (zie verzoekschrift p. 8) het feit dat in Tsjetsjenië in het algemeen sprake is van "willekeurige en onbegrijpelijke geweldplegingen" om de vage en incoherente verklaringen van verzoeker te verschonen. Bij gebreke aan een afdoende verdediging, blijven de vastgestelde vaagheden uit de bestreden beslissing staande en maakt de Raad ze tot de zijne. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).(...)"

In het kader van zijn derde en huidige asielaanvraag legt verzoeker drie convocaties neer, een fax van een attest waarin de functie van zijn vader als directeur van de Sberbank in de regio Shali wordt bevestigd, een fax van een volmacht verleend aan zijn vader voor het in ontvangst nemen van een blanco spaarboekje en een reeks medische documenten. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de drie convocaties bewijswaarde ontberen wegens gebrek aan authenticiteit, te weten omdat op de drie convocaties de hoofding ontbreekt van de uitgevende instantie met adres, benaming en contactgegevens, de datum niet wordt vermeld noch de uitreikingsmodaliteiten en ook het uur van de oproeping niet wordt vermeld. Ook de adresgegevens van verzoeker zijn niet vermeld en hij wordt in deze convocaties opgeroepen als getuige maar nooit vermeld in welke zaak. Verzoeker betwist deze tekortkomingen in de convocaties niet en beperkt zich tot blote beweringen wanneer hij stelt dat "al de rest, nl. vragen, bedreigingen, gefabriceerde aantijgingen, (...) mondeling zijn en (...) nooit op papier (worden) gezet". Zo kan aangenomen worden dat convocaties in andere landen anders zijn en/of andere gegevens bevatten, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat minstens wordt vermeld van welke instanties ze afkomstig zijn waarbij het adres en het uur wordt vermeld waarop de gedagvaarde zich dient aan te melden - waar zou hij/zij zich anders moeten aanbieden en hoe dat hij/zij dit te weten kunnen komen - en minstens wordt vermeld in welke zaak de persoon is opgeroepen als getuige. De Raad is dan ook van oordeel dat dergelijke convocaties onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit.

Het voormelde attest en de volmacht betreffen louter faxen waarvan de authenticiteit niet kan onderzocht worden en tonen trouwens niet aan dat zijn vader effectief tewerkgesteld was bij de Sberbank van het district Shali in de periode 2000-2006 noch dat hij in 2006 zou ontslagen zijn door Ramzan Kadyrov. Er wordt dan ook terecht besloten dat deze documenten geen ander licht werpen op het ongeloofwaardig karakter van de problemen die verzoeker als gevolg van de beroepsactiviteiten van zijn vader in 2009 en 2010 zou hebben meegemaakt in Tsjetsjenië.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde medische documenten, herhaalt de Raad wederom dat deze geen uitsluitel bieden over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen en bijgevolg geen sluitend bewijs vormen van de door verzoeker beweerde vervolgingsfeiten. Verzoekende partij herhaalt ter terechtzitting dat vzw "Constats" een expertisecentrum is waarop de asielinstanties beroep doen, doch zoals verzoekende partij reeds in haar verzoekschrift had aangegeven, gaat het dan om objectief verifieerbare feiten zoals genitale verminking. Volledigheidshalve stelt de Raad vast dat verzoeker verklaart geen medische behandeling meer te volgen.

Het is aan de asielzoeker is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken en het de taak van de asielinstanties is om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wat de verwijzing ter terechtzitting naar een arrest van de Raad betreft (arrest nr. 99 380) wijst de Raad erop dat het voordeel van de twijfel slechts speelt wanneer na onderzoek van alle elementen het relaas van de aanvrager als waarachtig overkomt en niet in strijd is met de informatie gevoegd aan het administratief dossier. *In casu* dient echter te worden vastgesteld dat verzoekers relaas geloofwaardigheid ontbeert.

De verwijzing van verzoekende partij naar een arrest van het EHRM (nr 29064/12 van 28 maart 2013) waaruit blijkt dat een risicoprofiel in aanmerking moet genomen worden, is *in casu* irrelevant. Immers, uit voorgaande vaststellingen volgt dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Zodoende is het tevens ongeloofwaardig dat zij een risicoprofiel zou hebben.

Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS